

[Lilli Gyldenkilde]

Og udtale sig om mit hjerte vil jeg gerne bede hr. Glistrup om at lade være med; jeg vil også bede ham lade være med at udtale sig om, hvem af os der har mest nationaløkonomisk forstand.

Glistrup (FP):

Så kan jeg til gengæld bede fru Lilli Gyldenkilde om at lade være med at citere mig for det stik modsatte af det, jeg sagde.

Jeg sagde, at de hårdt nedslidte mennesker skal samfundet tage sig ordentligt af, og så siger fru Lilli Gyldenkilde, at vi ikke vil tage os af de hårdt nedslidte mennesker. Det vil vi i allerhøjeste grad i fremskridtspartiet.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det, der er problemet med fru Lilli Gyldenkildes forslag, er selvfølgelig, hvad det koster, og hvem det er, der får glæde af disse penge. Det koster altså $\frac{1}{2}$ mia kr., og man kan ikke finansiere det beløb med de 250 mill. kr., jeg har nævnt i bemærkningerne til lovforslaget om efterlønsordningsbidragsforhøjelsen under arbejdsløshedsforsikringsloven, for det beløb var forudset som et engangsbetrag og altså ikke et beløb, der kan dække en varig ydelse. Fru Lilli Gyldenkilde og jeg kan såmænd rigeligt få brug for de penge, når vi skal løse lære- og praktikpladsproblemet. Der er mange problemer, vi skal løse under ét, så vi skal nok under alle forhold ud og skaffe $\frac{1}{2}$ mia kr.

Og grunden til, at jeg ikke mener, det er det rigtige sted – hvis vi havde $\frac{1}{2}$ mia kr. – at bruge dem, er, at hvis det drejer sig om en enlig eller om en person, som er gift med en person, som er i arbejde, så er efterlønnen selv på sit laveste trin en meget fin ordning. I løbet af 1982 vil efterlønnen skønsmæssigt beløbe sig til lige under 60.000 kr., og hvis dette lægges oven i en anden arbejdsindtægt osv., så er det ikke nogen dårlig ydelse.

Problemet opstår, hvis en hel familie skal leve af en enkelt efterløn som eneste indkomst, og det er i den forbindelse, den fortidige folkepension med både ægtefælletillægget og – hvad jeg tror fru Lilli Gyldenkilde skal være opmærksom på – den særlige boligydelse, som gælder for pensionister, kan tage sig ud som en klar forbedring for mennesker i denne specielle sociale situation. Derfor kunne man altså overveje at sige, at efterlønsordningen som en arbejdsmarkeds-

politisk ordning er fuldt tilfredsstillende, men der er nogle uløste sociale problemer for mennesker i en meget, meget speciel situation, og så overveje, på hvilken måde man bedst kan hjælpe dem, navnlig når man er i den situation, som selv fru Lilli Gyldenkilde er i, at vi har svært ved at finde 500 mill. danske kroner.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige til hr. Glistrup, at jeg citerede ikke forkert. Jeg er godt klar over, at hvad angår folkepensionister, har fremskridtspartiet indset, at med de gamle tanker kom de ingen vegne, så dér har man skiftet kurs inden for de seneste år, det må jeg tilstå.

Men vi får mulighed for at få prøvet, hvad hr. Glistrup egentlig mente med det, for vi har et forslag om et par uger, der vil afskaffe laveste invalidepension, som heller ikke et menneske kan leve af. Så må vi se, om der er noget som helst tilbage i den snak, hr. Glistrup kom frem med heroppe.

Ministeren siger, at problemet er der kun for en speciel gruppe mennesker, og dér vil man så lave nogle løsninger, sådan at sociallovgivningen kommer til at dække noget mere af deres problem. Det er faktisk det, der ligger i det.

Vi har en arbejdsmarkedslov, som mange går rundt og fortæller er noget af det bedste, en af de få virkelig gode reformer, folketinget kan rose sig af fra 1970'erne; det vil historien nok skrive engang, og jeg er da enig i, at det har det været, selv om den ikke er god nok. Når man så sort på hvidt kan påvise, at det er svært at klare sig, når man kommer ned på de 60 pct., så synes jeg, det er forkert ikke at erkende, at vi ikke har lavet det godt nok, og ikke at sige: vi må lave om på den efterløn, vi må lave om på 60 pct.-satsen.

For der er en enorm forskel på situationen for de mennesker, som går på efterløn, og så de mennesker, som er blevet decideret syge – på arbejdsmarkedet – og derfor må gå på invalidepension. Der er stor forskel. Efterlønsmodtagerne er som oftest mennesker, som har slidt og slæbt igennem et langt liv, som aldrig har belastet de sociale systemer, og som egentlig heller ikke ønsker det. Og det beder jeg folketinget overveje i denne forbindelse og lade være med at lave nye for